feindlich sein (*Acc.*, *Gen. o. Dat.*), wetteifern. *Partic.* **द्विषन्त्**, *f.* **द्विषन्ती** abgeneigt, hassend; *m.* Feind. *p.p.* **द्विष्ट** verhasst, widerwärtig. **वि** hassen, anfeinden (*Acc.*).

2. **द्विष्** (*Nom.* **द्विट्**) *m.* Hass, Feindschaft; Feind (*auch m.*).

द्विष (—°) hassend, anfeindend.

द्विष्ट *s.* 1. **द्विष्**.

द्विस् *Adv.* zweimal (*am Tage: *Gen.*, *Loc. o. Instr.*).

द्विसहस्र *n.* zweitausend.

द्विस्वर zweisilbig.

द्वि:सम doppelt so grofs.

द्विहायन, *f.* **ई** zweijährig.

द्वीप *m. n.* Insel (*die Erde besteht aus deren 4, 7, 13 o. 18*); Sandbank im Flusse.

द्वीपिचर्मन् *n.* Tigerhaut.

द्वीपिन् *m.* Panter, Leopard, Tiger; *f.* **द्वीपिनी** Strom, Fluss.

द्वीप्य auf Inseln wohnend.

द्वेधा *Adv.* zweifach, in zwei Teile(n).

द्वेष *m.* Hass, Abneigung.

द्वेषण hassend, anfeindend; *n.* = *vor.*

द्वेषणीय zu hassen, widerwärtig, unlieb.

द्वेषस् *n.* = **द्वेष**; Hasser, Feind.

द्वेषस्य Abneigung hegend.

द्वेषिन् hassend, anfeindend, abgeneigt (*mit Gen. o.* —°); *m.* Feind.

द्वेष्टर् *dass.*

द्वेष्य = **द्वेषणीय**; *m.* Feind.

द्वेष्यता *f.*, °**त्व** *n.* das Verhasstsein.

द्वैगुण्य *n.* Verdoppelung.

द्वैत *n.* Zweiheit, Dualität.

द्वैतभान *n.* der Schein der Zweiheit.

द्वैतवाद *m.* dualistische Lehre (*ph.*).

द्वैतिन् *m.* Dualist (*ph.*).

द्वैध geteilt, doppelt. *n.* Zweiheit, Verschiedenheit, Spaltung, Streit; *auch adv.* zweifach, in zwei Teile(n).

द्वैधीभाव *m.* Doppelwesen, Zwiespalt, Ungewissheit.

द्वैधी भू zwiespaltig, zweifelhaft sein.

द्वैप *Adj.* Panter-, Leoparden-.

द्वैपायन *m.* der Inselgeborene (*Bein. Vyâsa's*); *Adj.* zu Dv. gehörig.

द्वैप्य *m.* Insulaner.

द्वैमातुर zwei Mütter habend.

द्वैमास्य zwei Monate dauernd.

द्वैरथ *n.* (*mit o. ohne* **युद्ध**) Zweikampf (zu Wagen); *m.* Gegner, Feind.

द्वैराज्य *n.* Zwei- *o.* Doppelherrschaft.

द्वैविध्य *n.* Zwiefachheit.

द्व्यंश *m.* Doppelanteil (*auch f.* **ई**); *Adj.* einen D. habend.

द्व्यक्ष, *f.* **ई** zweiäugig.

1. **द्व्यक्षर** *n.* zwei Silben.

2. **द्व्यक्षर** *u.* **द्व्यक्षर** zweisilbig; ein zw. Wort.

द्व्यणुक *n.* Verbindung von zwei Atomen (*ph.*).

द्व्यभियोग *m.* Doppelanklage (*j.*).

द्व्यर्थ doppelsinnig.

द्व्यर्ध anderthalb.

द्व्यह zweitägig. *m.* ein Zeitraum von zwei Tagen; *Abl. u. Loc.* nach zwei Tagen.

***द्व्यहवृत्त** vor zwei Tagen geschehen.

द्व्यास्य zweimäulig.

द्व्यूरण zwei Lämmer habend.

ध

ध (—°) stellend, setzend, legend.

धक्षु brennend (*vgl.* **दक्षु**).

धट *m.* Wagschale; *f.* **ई** Tuchlappen.

धन् (**दधन्ति**) in Bewegung setzen; laufen.

धन *n.* Kampfpreis, Wettkampf, Beute, Gewinn, Geld, Gut, Vermögen, Reichtum, Lohn, Gabe.

धनकोश *m.* Geldschatz.

धनक्षय *m.* Geldverlust.

धनजित् Beute *o.* Schätze gewinnend, siegreich.

धनंजय *dass.*; *m.* Feuer, ein best. Wind im Körper; *Bein. Arjuna's*; *Mannsname.*

धनंजयविजय *m. T. eines Dramas.*

धनद Reichtum spendend, freigebig; *Bein. Kubera's*, *Mannsname.*

धनदण्ड *m.* Geldstrafe.

धनदत्त *m. Mannsname.*